

Örökélet Vasárnapja – 2012.

Textus: *II.Mózes 10:2a*

Beszéld majd el a fiaidnak és unokáidnak...

Az apostoli levél szavaival köszöntelek Benneteket Testvéreim, akik elfogadtátok a meghívást, hogy a Szentgáli Szent Gyülekezet testvéri közösségében együtt ünnepeljük meg az idei Örökélet Vasárnapját. Az apostol áldáskívánása így hangzik: **„Maga pedig a mi Urunk Jézus Krisztus, és az Isten a mi Atyánk, aki szeretett minket és kegyelméből örök vigasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg, vigasztalja meg a ti szíveteket, és erősítsen meg titeket minden tudományban és jó cselekedetben.”** (II.Tesszalonika 2:16,17)

Mai együttlétünk célja tehát – első renden – az egymás vigasztalása megszentelt szándékának kinyilvánítása. Hogy szavainkból, szeretetünkből és magának az Örökélet-vasárnapi alkalomnak a megszervezéséből mindenki lássa és megérezze azt a szeretetet, amellyel viseltetik az Anyaszentegyház és viseltetünk személy szerint mindahányan, akik itt vagyunk Azok iránt, akik elmentek a minden élőknek útján. De ugyanezzel a testvéri szeretettel fordulunk Azok felé a Testvéreink felé is, akik az elmúlt esztendőben temettek és most gyászolnak s ebben a pillanatban itt vannak velünk ebben a templomban. Elsősorban ezért van hát ez a nap, hogy Isten vigasztaló Igéjének fényében együtt emlékezzünk, együtt vigasztalódjunk és együtt kérjük el a feltámadásról és az örök életről szóló jó hírt.

Mai Örökélet vasárnapi emlékezésünknek ezen kívül ebben az esztendőben van még egy további különleges vetülete is.

Sokak által ismert, de mégsem igazán közismert a tény: ebben az esztendőben 400 éves a Dunántúli Református Egyházkerület. E kerek évfordulás jubileumi esztendő fővédnöke dr. Kövér László, az Országgyűlés elnöke. A maratoni rendezvény sorozat nyitó istentisztelete 2012. március 4-én volt Pápán, amelyet számos helyszínen összesen több mint 150 különféle alkalom követett. A jubileum látványos tömegrendezvényei – a körmendi és a székesfehérvári református fesztivál – sok ezer részt vevő által látogatott alkalmak mellett számos egyházmegyei- és gyülekezeti rendezvényre is sor került. Ebbe a hosszú sorba illeszkedik mai szentgáli Örökélet-vasárnapi hálaadó istentiszteletünk – mint a jubileumi év esemény sorozatának záró rendezvénye.

A jubileumi év tetszetős műsorfüzetében mai szentgáli alkalmunkkal kapcsolatosan ez olvasható: *emlékezés a hitvalló ősökre és megemlékezés az egy év alatt eltávozottakról.*

Ma tehát emlékezésünk szárnyait kiterjesztjük egészen széles körűen és tág ölelésűen. Az emlékezés eltávozott Szeretteinkre csakúgy, mint a szintén az örökkévalóságba előrement hit-hősökre egyáltalán nem öncélú. De még csak nem is kizárólag a bevezetőben említett szándék, hogy az Anyaszentegyház közösségében vigasztaljuk egymást. Hanem van még egy további nagyon fontos célja is. Nevezetesen az, ami a szövegkörnyezetéből kiemelten is önállóan értelmezhető alapigénkben Isten hét szavaként így hangzik Mózes felé: **„Beszéld majd el a fiaidnak és unokáidnak...”**

A 40 éves pusztai vándorlás során Isten választott népe Mózes vezetésével bolyong a rettentő sivatagban. Félelmetes ez a helyzet. Csapás csapásra jön rájuk. Viszontagságok, elbizonytalanodások, feszültségek a kísérőik mindvégig az úton.

Mindezenközben természetesen és magától értődön számosan elmaradnak mellőlük, akiktől el kell búcsúzniuk a földiekre nézve. Nekik még nincsen kikristályosodott feltámadás-hitük és örök életbe vetett reménységük – mint nekünk. Nekik még nincsen Jézus Krisztusuk, aki kereszthalála és feltámadása által örök életet, örökkévalóságot szerzett az utána következő nemzedékek végelethetetlen sorának, köztük nekünk is.

Így aztán Isten, az Örökkévaló azt tanácsolja hű szolgájának, Mózesnek s rajta keresztül mindnyájuknak: **„Beszéld majd el a fiaidnak és unokáidnak...”** Mit is? Ott és akkor azt, hogy Isten kegyelme által mindig, minden körülményben megmentette az Ő népét. És mi mit beszéljünk el fiainknak és unokáinknak? Ugyanezt. Ilyen egyszerű. Tessék csak mélyebben belegondolni: 42 levelet küldtem ki az örökkévalóságba eltávozott Testvéreink Szeretteinek (több esetben nemcsak egy, hanem kettő vagy több családtag postacíme is rendelkezésemre állt s minden elérhető címre küldtem meghívást). Miért? Azért, mert e mai alkalom feltétlenül hasznos arra, hogy aki még teheti, *beszélje el fiainak, lányainak és unokáinak* mindazt, amit csak tud arról, hogyan őrizte meg a nagyapját vagy éppen a dédanyját Isten kegyelme. Meséljen arról a nagyszülőről, dédszülőről, akit esetleg a gyermek vagy az unoka már nem is ismert. De az elmondásokból így majd közvetetten valamennyire legalábbis megismerhet. Ugyanez áll a hitünk hőseire való méltó emlékezés tekintetében is. Aki csak tudja, hogy a templomunk belső falán tölem balkézre eső márványtáblán olvasható nevek egykori viselői atyafiságába tartoztak: *beszéljen róla fiainak, leányainak és unokáinak*. Hogy ezáltal jótékonyan terjedjen a híre: az örökkévaló Isten kegyelme megőrizte nemzetünket a sok nyomorúsága ellenére mind idáig.

A ma Anyaszentegyháza az ősök porain és emléken fundáltatott. Az előttünk jártakén. Több nemzedéken, sőt sok generáción át is. De – ugyanakkor - az egészen közeli időben, még nemrégiben velünk lévő s időközben odaátra elment Testvéreink között is bőven van olyan, aki hitével oszlopává lett a földi Anyaszentegyháznak. Nem tudjuk, hogy akikre ma emlékezünk, azok között hányan vannak, akikről beszélni kell, beszélni kötelező lesz majd. Nemcsak a gyászévben, hanem mindaddig, amíg mi itt leszünk a földi tereken. Minden esetre kötelező, hogy *el kell beszélni fiainknak, leányainknak és unokáinknak*, hogy jó az Isten. Mert adott hithősöket és adott olyan jó testvéreket, akikre ma emlékezünk. De adott ilyen ünnepet is, mint ez a mai, ahol életünknek egyik legfájdóbb pontján, a halállal való konfrontálódásunkban kapunk egy nagyon határozott kapaszkodót, egy hathatós vigasztalást: van feltámadás, van örök élet és így lesz találkozásunk eltávozott szeretteinkkel.

Legyen áldott Isten az örökkévalóságért s azért, hogy mi bátran eleget tehetünk a Mózes, Isten kiválasztott embere felé hangzó felhívásnak! Ez a 2012. esztendő Örökélet Vasárnapjának üzenete.

Istentiszteletünk elején mai szentleckénk bevezető mondata *János apostol mennyei jelenéseiről* szóló könyvéből így hangzott: **„Ezután láttam új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt; és a tenger többé nem volt. És én János láttam a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely az Istentől szállott alá a mennyből, elkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony.”** Ennek parafrázisaként írta meg „*Jövendő*” című versét *Képes Géza*, a mátészalkai születésű református költő. Végezetül ebből halljunk egy részletet:

***...Túllát szemem a mindenség határán,
hol nincs halál, csak csupa újrakezdés –
Ne hagyjatok itt ténferegni gyáván!***

***Az első ég, föld s minden tenger elvész,
de új világok óceánja vár rám,
hol uralkodik a Mérleg és a Bárány.***

Ámen!

Kegyelmes mennyei jó Atyánk! Örökkévaló Istenünk! Ma, az Örökélet Vasárnapján különösen is nagyra értékeljük és nagyon köszönjük Neked, hogy a legérzékenyebb kérdésben, az élet-halál-örökélet kérdésében szólítottál meg bennünket. Hogy aki eddig nem látott volna tisztán, az mostantól tisztán láthasson, akinek pedig gyengült volna a hite, az ma megerősödjék hitében. Erre minden esetre jó volt már ez is, amit eddig hallottunk. De talán még inkább arra, hogy egyúttal azt is felfedezzük: milyen csodálatos egyáltalán elmélkedni, gondolkodni az örökkévalóságról. Áldott légy, Úr Jézus Krisztus, *örökkévalóság atyja, békesség fejedelme (Ésaiás 9:6), „...világ világossága...” (János 8:12)*, hogy ma így megvilágosítottál bennünket. Így felvérteztél bennünket a szent tudással: *Van feltámadás és van örök élet! És hogy ezt el kell beszélnünk, el kell újságolnunk fiainknak, leányainknak és unokáinknak.* Merthogy az apostol világosan megmondta: ***„Nem akarom...hogy tudatlanságban legyetek azok felől, akik elaludtak...” (I.Tesszalonika 4:13)***

Hát ha egyszer így van, márpedig kétséget kizáróan így van, akkor voltaképpen örömmünnepe ez a mai és ezt köszönjük meg Neked, kegyelmes Istenünk s szent Fiadnak a Megváltó

Úr Jézus Krisztusnak. Engedd, hogy senki ne maradjon
tudatlanságban.... Ámen!

Soli Deo Gloria!

Nagy Lajos szentgáli lelkipásztor